

José Manuel Maza, un històric de la dreta judicial

El govern espanyol es decanta per un perfil dur per dirigir la fiscalia general de l'Estat | Els anys noranta va ser un crític vehement dels governs socialistes | Va defensar que es condemnés Garzón per prevaricació quan va investigar els crims del franquisme

José Manuel Maza Martín, nou fiscal general de l'Estat | Universidad de Nebrija

Sang segoviana i mentalitat conservadora. José Manuel Maza Martín és el nou fiscal general de l'Estat (<http://www.naciodigital.cat/noticia/119585/jos/manuel/maza/sera/nou/fiscal/general/estat>). Era fins ara membre de la sala segona -la penal- del Tribunal Suprem. De ben segur que tindrà un paper determinant en el front judicial de l'ofensiva de l'Estat contra el procés sobiranista. El nou fiscal -nascut a Madrid de família segoviana- arriba amb fama de ser molt conservador i un afany de protagonisme guanyat a pols.

Va accedir al Tribunal Suprem l'any 2002. Va ser un moment crucial en la judicatura. El Partit Popular governava amb majoria absoluta i volia traslladar la seva hegemonia a tots els àmbits. La majoria conservadora del Consell General del Poder Judicial va decidir copar les vacants que s'havien produït en el Suprem i no buscar el consens entre conservadors i progressistes que havia imperat en altres moments. Maza va formar part d'aquest sector de magistrats beneficiats i alineats amb la dreta judicial.

En aquell moment, José Manuel Maza ja era conegut com un jutge de posicionaments molt durs. Va ser un dels impulsors de la Unió Judicial Independent (UJI), de fet una escissió de la majoritària i conservadora Associació Professional de la Magistratura, de la qual es va desmarcar per la dreta. En els anys del govern de Felipe González, Maza va destacar per ser una de les veus més crítiques amb la política de justícia dels socialistes. L'ús d'expressions agressives contra els

diversos projectes del PSOE de reforma del poder judicial van ser constants, arribant a acusar el govern de "no tenir vergonya", fins al punt que un magistrat tan conservador com José Luis Manzanares va dir que compartia el fons però no les formes de l'estil de la UJI.

Aquesta associació només va aconseguir implantar-se a Madrid i va acabar dissolvent-se. Però demostra una altra característica de Maza, que és la seva voluntat de marcar sempre un perfil propi. Com si, en el fons, volgués generar controvèrsies en algunes de les seves decisions.

Contra Garzón

El febrer del 2012, la sala segona del Suprem va emetre sentència absolutòria del delictes de prevaricació contra el jutge Baltasar Garzón per la seva investigació sobre els crims del franquisme. El jutge mediàtic que, segons Pilar Urbano, "veia amanecer", ja havia estat inhabilitat per onze anys. D'altres dins la carrera judicial volien encara més càstig. La decisió d'absolució de la sala, però, no va ser unànime. Maza Martín va emetre vot particular contra la decisió, considerant que els delictes contra els jerarques franquistes ja havien prescrit o havien estat amnistiats. A més, va afegir que Garzón encara havia creat més frustració a les víctimes del franquisme que buscaven les restes dels seus familiars.

Hi ha moltes sentències i vots particulars que testimonien el posicionament de Maza. El desembre del 2015, es va afegir a la majoria del Suprem per oposar-se a l'indult als condemnats per concentrar-se entorn el Parlament de Catalunya el 2011. També va ser un dels dos jutges que va votar en contra de l'anul·lació de la condemna a 119 anys a l'etarra Itziar Alberdi, que segons l'alt tribunal va ser condemnada amb manca de proves.

Alhora, Maza és un jutge a qui li agrada parlar i mostrar-se crític amb el poder executiu. Ha criticat la legislació en seguretat vial per ser massa estrictes amb els conductors i s'ha queixat que la presumpció d'innocència ha perdut garanties. Recentment, deia en una entrevista que "als partits polítics els interessa controlar el poder judicial?". Ara, paradoxalment, serà l'executor de la política del govern en el front de la fiscalia. El temps dirà si adoptarà la línia discreta i obediència de Consuelo Madrigal o si al govern del PP li sortirà un altre Torres-Dulce, el fiscal cessat per ser massa independent.